

Wigandt fra det Kongl. Island.
Det litteratur. Selskab med Postskibet
som ankom her til d. 7 Juli 1789. Bes-
teget d. samme Dag. Lindahl.

060

H:8

Ens

Íslendská

Lærdoms-Listu Felags

Skrá,

eptir Samkomulagi sett og í Lioos leidd

i Kaupmannahöfn.

Sandholtskvarn.

Det

Íslandfke

Literatur-Selkabs

VEDTÆGTER,

Efter fælles Overlæg samtykte og udgivne

i Kiöbenhavn.

Trykt hos Hofbogtrykker *Nicolaus Möller.*

1780.

I. Kapituli.

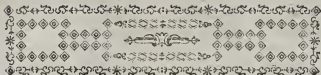
Um Felagsins Tilgang og Skyldur yfir Haukut.

I.

Hat er Upphaf Laga varra, at þat Lærdooms-
Lista-Felag, sem stiftat var og hafit af Is-
lendskum Studentum i Kanpmannahausu Nar eptir
Guds Burd 1779, þann 30ta August Mannadar,
standi og haldiz um Alldr og Vefi her vid Hæskoolann
hvar flestir eru varir Landsmenn at Booknæmi.

2.

Saukom þess at Felag þetta er stiftat til Lærdoomsauka, og goodra Menta Framfara a Fandlandi varu Islandi, þæ skal þat, sem þess Stiftunar-Sætt-
maal greinir, samhuga Strund æ leggja at vidhicalpa
sichhverium þeim Listum oc Mentum, er Islandi vit-
diz mest þaurf æ vera.

I. Kapitel.

Om Selskabets Öiemed og Pligter i Almindelighed.

I.

Det er Begyndelsen til vore Vedtægter, at det *Selskab*, som er blevet stiftet og begyndt, til *Lærdoms og Kundskabers Befordring* i Island, af nogle Islandske Studentere, i Kiöbenhavn, Aar efter Christi Föddel 1779 den 30 August, skal bestandig staae og holdes ved Magt her ved Universitetet, hvor de fleste af disse Landsmænd ere samlede, for at dyrke Videnskaberne.

2.

Som dette Selskab er stiftet, for at befordre Lærdoms og nyttige Kundskabers Forögelse og Fremgang i vort Fæderneland Island, saa skal det og, ligesom den förste Forening om dets Stiftelse tilholder, med forenede Kræfter anvende al Fliid paa, at ophielpe enhver af det Slags Kunster og Videnskaber, som kunne agtes at være de nödvendigste for Island.

3.

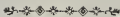
Þó skal Felagit edru fremt virða þau Vísindi, er til hlýða Vuustloorn Íslendinga, skulu þar með talðar Konstir, Handyrdir, ok fleira annat, skal þat greiniliga Þecking gefa bæði æ því sem midr er i slíkum Efnom, ok hvernveg þat kunni með sem minstum Starfa ok Þyrirþefn, enn mestum Ubata ok Nýtsemd at færaz til Betrunar ok leidrettaz i aullum Greinum.

4.

Felagit skal ok astunda at fræða Íslendinga æ þeim Vísindum, sem dregin eru af nafvæmri Utþygli Natturu skapadra Luta, svo sem um þeirra Sköpun, egit Algæti, ok Fagroleika, ok hvað annat þar af kann til Nýtsemda leida; ok eru þat þessir Þærdoomar.

1. En natturliga Gudfræði.
2. Heimspæki annr, hvar at lytr Eidfæði, ok fletri Mentir.
3. Natturuspæki, ok Þecking allra Dyra ok Dvifinda, Grafa, Steina, Bekva, ok annara Luta, þeirra er til Þakninga seu, edr nokkurar Nýtsemdar æ annan Hætt.
4. Þær Greinir af Mathematika, sem Almennungi er mest Nýtsemi at bera nokkut Skyn æ.

5. Enniaull

3.

Dog skal Selskabets Agtsomhed fornemmelig være henvendt til det Slags Kundskaber, som kunne blive tjenlige i Islændernes Huusholdning, hvortil endog regnes Kunster og Haandværker, med andet meere; Det skal altsaa give en tydelig Oplysning baade om det, som mangler i deslige Ting, og hvorledes saadant med mindst Bekostning og Umage, men dog med største Fordeel og Nytte, kan forbedres og rettes i alle Stykker.

4.

Selskabet skal og besytte sig paa, at underrette Islænderne om de Kundskaber, som bringes tilveie ved nøiagtig Betragtning af de skabte Tings Natur, og det saavel deres egen Dannelsse, Ypperlighed, og Skionhed, som alt hvad deraf kan anvendes til Nytte. Dette Slags Kundskaber ere:

1. Den naturlige Kundskab om Gud.
2. Anden verdslig Viisdom, hvortil Sædelæren og flere Videnskaber hore.
3. Naturlæren, og Kundskaben om alle Dyr og Insecter, Planter, Steene, Vande og andre Ting, der kunne tiene enten til Lægedom eller nogen anden Nytte.
4. De Deele af Mathematiken, som kunne være de nyttigste for meenig Mand at have nogen Kundskab om.

5. Sniakull Vísindi, prudlig Rit of Orðalog bæði
i Skaldmælum og lausri Ræðu.

5.

Einnenn skal Felagit geyma of varduveita nor-
ræna Tungu sem eitt fagurt Aldamal, er Içanga
Qefi hefir talat vered æ Nordrlaundum, og vidleitaz
at hreinfa ena saumu fra utlendnm Orðum og Tals-
hættum, er nu taka henni at spilla. Skal því ei
i Felagsritum bruka utlend Orð um Iþrootter
Verkferi, og annat, svo fremi menn finni ennur
gaumul edr midaldra norræn Heiti.

6.

Þvi má og i Stad slika utlendra Orða
sniðda ny Orð, samansett af audrum norrænum,
er vel utskiri Mætturu Lutar þess, er þau þyða eigu;
Skulu þarvid vel athugaz Reglur þær, er Tungu
þessi fylgia, og brukadar eru i Smiþe goodra ga-
mallra Orða; Skal og gefaz lios Utskiiring oc Þyding
slika Orða, svo at þau verði Almenningi audskifinu.

7.

Þoo megu vel halðaz slið Orð, sem brukut
þafa verit i Ritum æ þrettandu edr floortöndu Ald,
Þoo ei þafi Uppruna af norrænni Tungu, þesðr seu

5. De Smukke Videnskaber, og zürlige Udtryk,
saavel i bunden som ubunden Stiil.

5.

Ligeledes skal Selskabet söge at holde ved Hævd og Magt det Nordiske Tungemaal, som et smukt Stamme - Sprog, der i lang Tid er blevet talt i Norden, og lægge Vind paa, at renske samme fra fremmede Ord og Talemaader, hvörved det nu begynder at fordærvs. Derfor skal i Selskabets Skrifter ikke bruges fremmede Ord, endog ikke om Kunster, Værktöi, og deslige, saafremt der findes andre gamle eller i Middel - Alderen brugte nordiske Kunstord.

6.

Derimod maae, i Stedet for saadanne fremmede Ord, indfores andre nye, sammensatte af andre nordiske, som rigtigen udtrykke den Tings Natur, som de skulle betegne; men derved bör dog noie iagttages de Regler, som ere dette Sprog egne, og findes at være brugte ved gode gamle Ords Dannelsse. Saa gives og tydelig Forklaring over hvad saadanne Ord skulle bemærke, paa det de uden Möie kunne forstaaes af alle og enhver.

7.

Dog kunne vel beholdes saadanne Ord, som findes i Skrifter af det 13de og 14de Aarhundrede, om de end ikke maatte have deres Oprindelse af det nordiske Sprog, men være af Begyndelsen laante af

i fyrstu frá utendum Þjóðum, nær ei eru til aunnur meir tidkanlig, edr betri og segri at audrum Hætti.

2. Kapítuli.

Um Val orduligra Felagslíma og þeirra Skyldur.

1.

Þrenslags eru Felagslímir: Orduligir, Yfirorduligir og Heidurslímir.

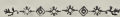
2.

Orduligir Límir skulu þeir, er ætíð seu við Felagsins Adsetr og æ þess Samkomum; Skulu þeir síra Felaginu, og kjoesa Forsetumann, Skrifara, og Þehirdi, samt Límu alla: Þeir skulu einir Samþyktir gera, þær er halldaz eigu, og dæma um aull Rit, er sidar skal greniligar skipat.

3.

Þeir er eitthvert sinn verit hafa orduligir Felagslímir, skulu þvi Nafni ætíð hallda, þo vidd skili Felagsins Adsetr; Einn þaa hafa þeir ecki Atqvædisord um þess Giordir; Einn at aullu audru jafnann Rett og Skyldur. Nu koma þeir sidan aptr

til

Fremmede, saafremt der ellers ikke haves andre meer gangbare, eller i anden Henseende bødre og smukkere.

2. Capitel.

Om ordentlige Medlemmers Valg og Pligter.

I.

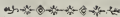
Selskabets Lemmer ere treeflags: Ordentlige, Overordentlige og Æres-Lemmer.

2.

Ordentlige Lemmer skulle de være, som bestandig opholde sig paa det Sted, hvor Selskabet er, og kunne bivaane dets Møder. Disse skulle bestyre Selskabet, og vælge Forstander, Skriver, og Regenskabsfører, samt alle andre Medlemmer; de allene skulle og stifte alle de Vedtægter, som skulle gielde, samt dømme om alle Skrifter, saaledes som herefter nærmer skal vorde fastsat.

3.

De, som eengang have været Selskabets ordentlige Medlemmer, skulle stedse beholde det Navn, endskiönt de maatte forlade Selskabets Opholdssted; dog have de da ikke meer Ret til at give Stemmer til dets Beslutninger, men i övrigt alle de samme Rettigheder og Pligter, som ordentlige Lemmer.

til Felags Udsæters, þá veri þeir á Samkomum, og hafi Atkvæðisord sem aðr hafdu þeir.

4.

Þeir einir eru orduligir Límir utan Bals, er fyrstir hófsu Felagit: Enn allir aðrir skulu kofnir á þessa Leid.

5.

Vili nokkr orduligr Límur verda, þá skal hann þess skrifliga beiddaz, eða láta þat uppbera fyrir Felaginu af nokkurum Ordulim; skal hann þá kofinn at Ballarvafi, skal sá vidtekinn er flestir velia; eun seu jannumargir beggia vegna, þá glöriz þarum af Forsetumanni.

6.

Eingi má orduligr Límur verda, nema veri þanneg at Dooknami eðr andrum Kostum buuinn, at hann þickir samiligr Felagslímur: Enn af Studentum skulu þeir einir veliaz, er þreytt hafi ed annat Lærdoms-Proof, og fengit at minsta Kosti Mafnbot þá, er næst er þinni bestu.

7.

Serhver orduligr Felagslímur skal luuka þremur Rifisdolum i Vidtauku-eyri, þá er hann er valinn; skulu þeir golldnir fíorum Vikum síðar enn
 Balit

Men hvis de siden nogenfinde komme tilbage til Selskabets Opholdssted, da skulde de bivaane dets Samlinger, og nyde Stemme som tilforn.

4.

De alene, som først begyndte Selskabet, ere ordentlige Medlemmer uden Valg, men alle andre vælges paa følgende Maade.

5.

Vil nogen blive antagen som ordentligt Medlem, da skal han derom indgive en skriftlig Begiering, eller lade saadant foreslaae for Selskabet, af et ordentligt Medlem, hvorefter han skal vælges ved Kugler. Den ansees da at være valgt, som faaer de fleste Stemmer; men ere der lige mange Stemmer med og imod, da gör Forstanderen Udslaget.

6.

Ingen maac antages som et ordentligt Medlem, der ikke er saaledes beskaffen, i Hensigt til Lærdom eller andre Egenskaber, at han kan ansees for et værdigt Selskabs-Lem. Men af Studentere skulde de alene komme paa Valg, som have overstaact anden Examen, og i det mindste faact næst beste Character.

7.

Ethvert ordentligt Medlem betaler ved Antagelsen til Indgangs-Penge Tre Rigsdaler, hvilke skulde være erlagte inden fire Uger fra den Tid Valget

Walit er hannum til Vitundar gefit: En se þá nockr er ei háfi lokit, þá metiz hann sem ukierinn.

8.

Þá er Vidtauku-eyri er lokit, skal sá nykierni Ordulimr mæta at næstu Felags Samkomu, og þá skal hannum af Felaginu gefins afhenda; þessi Skipan.

9.

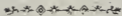
Sva skal og Limr hvor orduligr lauka á Ari hvoriu, auk adr sagdra Peninga, þremur Miilisdalum; skal Fioordungr þeirra greida; at huerio hálfo Misseri, sva at ellu se lokit at atta Degi Zola: Enn er þá nockr er ei háfi at fullu goldit, þá skal Skrifari þat boola, og skal sá ei leinge Felagi heitinn, nema hann lauki síðan tvöfeldu; þá má hann vera orduligr Limr sem fyr var hann, með Vitund oc Samþycki Felagsmanna.

10.

Engir adrir en Zslendskir kunnu vera Ordulimr, nema þvi at eins, at til nockurar Hliitar skili vara Tungu; Enn vera megu þeir Yfirordu edr Heidurslimr, þoo þessa se vant.

11.

Serhver Ordulimr skal skuldr at rita á Ari hvoriu nockut i Viisindum þeim, er ungett i fyrsta

get er givet ham tilkiende; haver nogen da ikke betalt, da agtes hans Valg som ugiort.

8.

Naar Intrædelses-Pengene ere betalte, skal det nysvalgte ordentlige Medlem møde i næste Sammenkomst, og da gives af Selskabet uden Betaling et Exemplar af disse Vedtægter.

9.

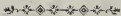
Ligeledes skal ethvert ordentligt Medlem, foruden forbemeldte Penge betale aarlig Tre Rigsdaler, hvoraf en fjerdepart erlægges hvert Fierdingaar, saa at det Hele kan være afbetalt til nyt Aar; men haver nogen til den Tid ikke betalt det Hele, da skal Skriveren antegne det, da den udeblivende ikke længer ansees som Medlem, med mindre han siden betaler det manglende dobbelt; men da vedbliver han at være et ordentligt Medlem som tilforn, naar saadant er anmeldt for, og samtykt af Selskabet.

10.

Ingen, uden Islændere, kunne være ordentlige Medlemmer, med mindre de nogenledes forstaae det Islandske Sprog; derimod kunne de, som mangle denne Kundskab i Sproget, vel antages som Overordentlige eller Æres-Medlemmer.

11.

Ethvert ordentligt Medlem skal være pligtigt til aarlig at udarbejde noget i de Videnskaber, der
ere

Kapitula, of þat ær Íslandskæ; mæ hann tilvelia Efni hvad hann vill; Skulu stíll Rit ei minni enn sværi hælfræ Murl prentaðri, og ei stærri enn sværi fíoorum. Skulu þan æshend Felaginu ædr lokit se October Mænnudi, sva reint skrifut, at ei se þari Aboota vant, þoo prentaz skýlðu þegar.

12.

Mesnd rit skulu Felagslimir smíþa af eginni Kunnaatu; Enn þoo mæ nokut þat utleggja af ædrum Tungum ær Íslandskæ Mæll, er miög þyki um varda.

13.

Enn vel mæ þat rita ær danska Tungu ædr Latinska er betr hlydir, at fleþri viti en Íslandskæ einir.

14.

Fræ Felagsritum se fræskilit alt hvad ei horfir til þess, er ædr er tint; er þat ærsamt ændru, Utleggjar Fornfræda, og norrænna Sagnarita ær Latínu, Daunsku, ædr ædrar Tungur; Enn i þess Stad mæ skrifu um Sidferdi oc hættu þeirra Mænnu, er lifat þasa ær fyrri Múllum, og gamla Landstíorn; einneg Drd og Tælsþættu, er forðum voru tíðladir, mied ændru sem þer ad hniigr.

ere opregnede i det 1ste Kapitel, og det paa Islandsk; men det staaer ham frit for, at vælge hvad Æmne, han selv vil. Desslige Afhandlinger skulle ikke være mindre, end at de kunne svare til et halvt Ark i Tryk, og ikke større, end at de kunne udgiøre fire; De skulle være indkomne til Selskabet inden October Maanedes Udgang, og det saaledes reenskrevne, at de ikke behöve at omskrives, om de end strax skulle trykkes.

12.

Bemældte Afhandlinger skulle være Originaler, forfattede ved egen Kundskab; dog antages og saadanne Oversættelser af fremmede Sprog paa Islandsk, som kunne agtes at være vigtige.

13.

Det som kan være tienligt for flere, end alene for Islændere, maae og vel tillades at skrive paa Dansk eller Latin.

14.

Men derimod udelukkes fra dette Selskabs Skrifter, alt det som ikke figter til det Öiemeed, som för er mäldt; Dertil regnes iblant andet Oversættelser af Oldsager, og gamle nordiske Historier, paa Latin, Dansk, eller andre Sprog; men i dets Sted er uformeent at skrive om de ældre Tiders Sæder, Skikke, og borgerlige Forfatning, saag om Ord og Talemaader, som fordem have været i Brug, med andet, som dertil hörer,

3. Kapítuli.

Um Val Yfirordu- og Heidurslimu,
þeirra Skýldur og Ret.

1.

Sva skal velia Yfirordu- og Heidurs-simu, sem fyrr
var skipat um Ordulimu. Kap. 2. Art. 5.

2.

Yfirordulinn hvort skal at Öndverdu lufa þess
mur Ríkisdósum. Skulu þeir greiddir þegar, er
Valit verdr kunngjort hinum nykierna; oc fær hann
þá ad því gjörvo Laug þessi. Enn síðan gjalldi
hann ærligann Eyri fyrir átta Dag Yola; og skal
hann af þeim ut að Íslandi greiðaz enum næsta Kaup-
manni, sem gefr þeim þeira Tilviisun til Forstioornar-
manna þess íslenska Kaupskapar. Skal þu Til-
viisun einstættandi sendaz Felaginu med tveimr Ski-
pum. Enn þeir sem ei eru uti að Íslandi skulu þenna
Eyri greiða edr tilsenda þess Fehirdi.

3.

Þili nokkr Yfirorduligr Felagslime gefa Felag-
ginu i einu þriatnu Ríkisdali, skal hann síðan
fríals af aullum ærligum Peninga Utlátum, og
heitinn Felagsins æfinlegr Yfirordulinn.

4.

3. Kapitel.

Om Overordentlige og Æres-Medlemmers Valg, deres Pligter og Ret.

I.

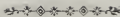
Overordentlige og Æres-Medlemmer vælges paa samme Maade, som før er nævnt om de Ordentlige. (Kap. 2. Art. 5.)

2.

Ethvert overordentligt Medlem skal ved Antagelsen yde Tre Rigsdaler, hvilke Penge skulle betales, saasnart Antagelsen er given den Valgte tilkiende, som derimod faaer et Exemplar af disse Vedtægter; men siden skal dette aarlige Tilskud være betalt inden Aarets Udgang; og især skulle de, der opholde sig i Island, betale disse Penge til den nærmeste Kiøbmand, som derfor udstæder tydelig Anviisning paa Directionen for den Islandske Handel; hvilken Anviisning i tvende ligelydende Gienparter tilsendes Selskabet, med tvende forskiellige Skibe; de derimod, som ikke opholde sig i Island, betale eller sende disse Penge til Selskabets Regenskabsfører.

3.

Vil noget overordentligt Medlem eengang for alle betale til Selskabet Tredive Rigsdaler, skal han siden være fri fra alle aarlige Tilskudspenge, og kaldes *Selskabets bestandige overordentlige Medlem*.

4.

Uf eingum Heidreslim beidaz Felagsmenn noes kuskonar Giallds ne Giasa, sokum Tignar þeirra. enn þeir anka Felaginu Styrk oc Þroska, med sinu Fylgi oc Hefdingsskap, til allra farsælligra Framfara.

5.

Bædi Yfirordu, og Heidurs-limir skulu undan skilldir ærligum Ritum (Kap. 2. Art. 11.) nema sicalfir vili; þoo skulu Yfirordulimir skilldir at gefa Felaginu Upplysingar um serhyvad er umvardar og þat æfir.

6.

Yfirordu, og Heidurs-limir hafi allainn jamm rett med Ordulimum, nema at þvi einn, at þeir ei kunna at hafa Utqvædisord um Felagsgiördir (Kap. 2. Art. 2.); enn ætid skal Felagit þeckiaft þeirra god Ræd og Tillaugur.

7.

Wili noekt, hvert hælldr þat er Yfirordu, edr Heidurs-limir, eslegar einhver annar, senda Felaginu Rit noektur, þess Efnis, er segir i 1. Kapitula, skal þeim Moottaka veitaz, og þau prentaz, ef Felaginu þykia vel samín.

4.

Ingen Æres - Medlemmer forbindes til noget Tilskud af Penge til Selskabet, i Betragtning af Deres Værdighed. Men ved Deres Anseelse give de Selskabet desmeere Styrke og Befordring til al lykkelig Fremgang.

5.

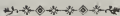
Saavel Overordentlige - som Æres - Medlemmer skulle være fritagne for at skrive de aarlig paalagte Afhandlinger (Kap. 2. Art. 11.), uden de selv ville. Dog skulle ogsaa de Overordentlige Lemmer være forbundne til at meddeele Selskabet Oplysninger om alt hvad samme er magtpaaliggende, og det forlanger.

6.

Overordentlige - og Æres - Lemmer skulle have de selv samme Rettigheder, som de Ordentlige, det allene undtaget, at de ikke kunne have Stemme i Selskabets Beslutninger (Kap. 2. Art. 2.). Men derimod vil Selskabet altid med Erkiendtlighed imodtage Deres gode Raad og Eragtninger.

7.

Vil noget, enten Overordentligt - eller Æres - Medlem, eller nogen anden, tilsende Selskabet Afhandlinger i de Emner, som i det 1. Kapitel ere fastsatte, skulle saadanne imodtages, og befordres til Trykken, om Selskabet anseer dem at være vel udarbejdede.

8.

Skili Limr nockr vid Felagit, þær skal hann þat
endr til Vitundar gefa.

4. Kapítuli.

Hvornveg kosit skal til Embætta.

1.

Felagit skal hafa einn Forsetumann, Skrifara, og
Fehirdi.

2.

Sva skal Forsetumann velia, at allir Orðuligir
Felagslimir skulu sasnadir, og tími hver sína Meining
á Míða einum, oc seti þar á þess Manns Mafu
er hannum best þykir tilfallinn; og skal sá Forsetu-
madr, er mestr Luti Felags=manna hefir þíorrinn.

3.

Einn seu íammargir sem velia tvær Personur,
þa gjeriz þarum med Slutfesti.

4.

Forsetumadr skal ei Embætti hafa leinge enn
Ár í senn, nema ein sami verði at nýju kosinn.
Dá skal þat avast gjeraz á þínum næsta Fundi eptir
Mýarsdag.

5.

8.

Vil noget Medlem udgaae af Selskabet, skal han i Forveien give det tilkiende.

4. Kapitel.

Om Valg til Embeder.

1.

Selskabet skal have en Forstander, en Skriver, og en Regnskabsfører.

2.

Forstanderen skal vælges paa den Maade, at alle Ordentlige Medlemmer skulle samles, og enhver give sin Stemme paa en Seddel, hvorpaa han tegner dens Navn, som han agter meest beqvem, og bliver da den antagen til Forstander, som de fleste af Lemberne have valgt.

3.

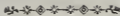
Men falde der ligemange Stemmer, for tvende Personer, da skal det afgjøres ved Lodkastning.

4.

Forstanderen betiener sit Embede ikkun eet Aar ad Gangen, uden den samme bliver valgt paa ny; og skal dette altid skee paa det første Möde efter Nyt-Aar.

B 3

5.

5.

Gerhver Felagslimr skal setia Nasn sitt undir æ Mida þann, er hann veir Embættismenn, og er unytt ella.

6.

Skrifari og Fehirdir skulu kosnir æ sama Hætt, sem skipat er um Forsetumann, nema at því einu, at Forsetumadr skal Urskurd veita, ef jann-margir kioosa tvo eðr fleiri.

5. Kapítuli.

Um Forsetumanns Embætti.

I.

Forsetumadr skal vera valinkunnr, sidferdispruðr, og boofkærðr, skal hann mæta æ hvarri Felags-Samkomu, nema Naðdshntar banni, og skulu þær þær talðar æ næsta Fundi æðr, ef þær meigu vitaz. Enn komi uppæ hastarlig Talman, þær skal þat til Vitundar gefaz Skrifaranum þegar, skal þær hinn elðsti Orðulimr upphalda hanns Embætti, og þasa inn sama Rett, sem sá regluligi Forsetumadr.

5.

Ethvert Selskabs Lem skal underskrive den Seddel, hvorved han vælger til Embeder, hvis ikke, ansees det for ugyldigt.

6.

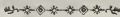
Skriveren og Regnskabsføreren skulle vælges paa samme Maade, som nu er fagt om Forstanderen, uden forsaavidt, at denne gör Udslaget, naar to eller fleere have ligemange Stemmer.

5. Kapitel.

Om Forstanderens Embede.

I.

Forstanderen maae være en bekiendt, retskaffen, fædelig og lærd Mand; Han skal være tilstede paa hvert Møde, med mindre han har Forfald, som da skulle gives tilkiende i næstforegaaende Forsamling, om de da kunne vides; men paakommer nogen pludselig Forhindring, da skal saadant strax mældes til Skriveren, da det ældste Ordentlige Medlem skal forestaae Forstanderens Embede, og have de samme Rettigheder, som den virkelige Forstander.

2.

Eingi skal Forsetumadr, nema sá er verit háfi
orduligr Felagslimr, at minsta Kosti eitt Misferi.

3.

Um Val Felagsmauna og hverskonar Utgior-
dir, skal han tilleggia sem orduligr Felagslimr,
eins og um Nit aull og annat Þessháttar; samna
skal hann Utqvædisordum; Enn beri sva til, at grei-
ni á i Utqvædum, oc íafnmargir se á tvo edr
feyri Begu, þá skal hann eiun luka Ordi á hve ves-
ra skal.

4.

Þar skal og Forsetumadr vandliga aðgeta, at
vel og skipuliga framfari á Samkomum, enn seirra
vandráði ell þat framaz er hanu má.

5.

Hann skal hvervetna ástunda at styrkia og au-
ka Felagsins Gagn og Virðingu, og þat því fremr,
er hann má meiru víðfoma enn hver annara.

6.

Hann skal og einardliga til þess hallda, at Lau-
gum þessum fylgt verði i aullum Greinum, sva og
þeim Felags Samþykktum, er síðan kunna samdar
verða.

7.

2.

Ingen maae være Forstander, uden han haver været et ordentligt Medlem, i det mindste et halvt Aar.

3.

Ved Medlemmers Valg, samt alle Beslutninger skal han give Stemme, som et ordentligt Medlem, saavelsom om alle Skrifter og andet deslige; Han skal og samle Stemmerne; Men hænder det sig, at Stemmerne blive ueenige, saaledes at der falde ligemange paa 2. eller flere Sider, da skal han alene gjøre Udslaget.

4.

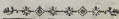
Forstanderen skal og med al Omhyggelighed see derhen, at alting gaer vel og sædelig til i Forsamlingerne, og afværge al Uorden, saavidt han kan.

5.

Han skal i alle Maader stræbe at understøtte og forfremme Selskabets Gavn og Ære, og det desto mere, som han kan formaae mere end enhver anden.

6.

Han skal og med Alvorlighed paasee, at disse Vedtægter blive i alle Maader fulgte, saavelsom og de Selskabs-Beslutninger, som herefter maatte blive vedtagne.

7.

Lokfins skal Forsetumadr hysr, nær hann vid-
skilt Embættit, gjöra Felaginu Grein ær sinum Ut-
gjördum alla sína Forsetutiid, og skíra enum nyk-
sna allt þat er Forsetu = Embætti tilhlydir.

6. Kapítuli.

Um Skrifara Embætti.

1.

Felags Skrifari skal vera ráðvandr Madr og
vel mentr at Boofnæmi, og kunna snoturk rita, avf
Modr = Mæls, Latínska oc Daníska Tungu; Skal
hann sækja Fund huern að forfallalausu; Enn se
hann hindráðr, þá skal hann þat til Vitundar gefa
it fyrsta haunum er mögult.

2.

Hann skal hafa Boof eina með sítauldum Sie-
dum, gegnumdregna af Forsetumanni, með híaættum
íalss síns og Felagsins Innsíglum. Í þá Boof skal
hann rita stutt Ugrip af aullu því, er framfer ær Sam-
komum: Þari skulu og talinn Naufn allra þeirra,
er inntakaz í Felagit, þeirra Buustadr, Stand,
og annat fleira, svo og ær líkani Hætt þeirra er vido
skíliaz Felagit.

7.

Endelig skal enhver Forstander, naar han nedlegger Embedet, giøre Selskabet Reede for sine Forretninger i al den Tid, han haver været Forstander, og underrette den, som vælges i hans Sted, om alt hvad en Forstanders Embede vedkommer.

6. Kapitel.

Om Skrivers Embede.

I.

Selskabets Skriver skal være en Mand, der er redelig, samt haver gode Indsigter i Videnskaberne, og skriver, foruden sit Moders Maal, det Danske og-Latinske Sprog ziirlig; Han skal være tilstede ved hvert Möde, med mindre han har Forfald; Men om han faaer Forhindring, skal han give det tilkiende, det förste han kan.

2.

Han skal have en numereret, giennemdragen, og af Forstanderen, med dennes eget, og Selskabets Segl, autoriseret Bog; I denne Bog skal han indføre et kort Begreb af alt det, som forhandles i Samlingerne; Deri skal og indføres alle deres Navne, som indlemmes i Selskabet, deres Boepæl, Stand, med videre, saavelsom ligeledes hines, der udgaae af Selskabet.

3.

Syðiz Skrifari eda hindriz æ annann Hætt, nær hafa skal Samkomu, þæ skal hann senda Bók þessa Forsetumanni ásamt aullum þeim Skiaulum, er at því sinni brunkaz eign; Skal þæ Felagit líofa nockurn nærstaddan Ordulim til at giæta Synu hans meðan hann er hindradr.

4.

Skrifari skal æ tedri Bók vandliga Medferð hafa, mæ hann eigi nockru þari umbreyta svo Meinung spilliz, og liggir þarvid Embættistion. Skal hann ecki rita þari æ adra Tungu em Jölandska, jafuvel þoo eigi avalt giæta kunnir fagurs Ordalags, edr fylgia godum Ritreglum, og er su Tunga Adalsmætl æ aullum Samkomum, nema utlendir Hofdingiar se þar komnir.

5.

Hann skal semia og skræfsetia Bref þau aull, er Felagit vill, og framleggja æ Samkomum; nær þat Skipar, og þæ samþykkt ern, undirskrifu og læsa með Felags Junsigli, er hann þesir i Bardveizlu; og sendir hann þau sidan skilvisliga til þeirra Medtokumanna.

3.

Bliver Skriveren fyg, eller hindres paa anden Maade, naar der skal holdes et Mode, da skal han fende denne Bog, tillige med alle de Brevskaber, som den Gang skulle bruges, til Forstanderen; da Selskabet skal udvælge een af de tilstedeværende ordentlige Lemmer, til at iagttage hans Embede, saalænge han selv er forhindret.

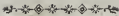
4.

Forbemeldte Bog skal Skriveren forvarligen behandle, og maae han, under sit Embedes Tab, intet deri forandre, saaledes at Meeningen derved forrykkes; Han maae og ikke indføre noget deri paa noget andet Sprog, end det Islandske (skiönt han ikke overalt kan iagttage pyntelige Talemaader, eller reen Stiil) da dette aleene skal være Hoved-Sproget i alle Forsamlinger, uden naar nogen fremmed fornemme Mand maatte være tilstede.

5.

Han skal opsætte og skrive alle de Breve, som Selskabet beslutter, og forevise disse paa Möderne, naar det forlanges, og naar de have faaet Bifald, underskrive og forsegle dem med Selskabets Segl, som er i hans Forvaring, og derpaa rigtig befordre dem til Vedkommende.

6.

6.

Stutt Agrip af slíkum Brefum skal hann bóksetia, og vera skyldur at framleggja af þeim ordretta Hefskrift, ef þau er gioriz.

7.

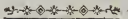
Hann skal og Moottaufu veita Brefum þeim auklum, er Felaginu send verða, og Framleggja æ enum næsta Fundi, hvar þau opnaz, og af þanum upplefjaz: Skal hann Taulu æ þau skrifa, og i sluttu Mæli booka, ásamt med Stund og Stad, hvar ritur eru.

8.

Skrifari skal skyldur seiuz æ hverri Samkomu at lesa Felaginu ordrett, alt hvad hann at því sinni hefir i Bók ritat, þæ þess er oskat.

9.

Felagsins Skiaul skal hann einn vardveita, skal hann þeim i rettri Maud hallda, sem þau eru skræfetti, giora þar yfir eitt Registre, og vera skyldur at hafa til reidu serhvört þeirra, þæ vidþarf.

6.

Af saadanne Breve skal han føre til Bogs et kort Udtog, samt desuden være pligtig til, at forevise et ordret Affkrift deraf, om det behöves.

7.

Han skal og imodtage alle de Breve, som indfendes til Selskabet, og medbringe samme i næste Forsamling, hvor de blive aabnede, og af ham oplæste; Han skal og tegne Nummer paa saadanne Breve, og føre til Bogs et kort Udtog deraf, tillige med Tid og Sted hvor de ere skrevne.

8.

Skriveren skal være pligtig, ved Slutningen af hvert Möde, naar det forlanges, at oplæse for Selskabet Ord for Ord, alt hvad han for den Gang har ført til Bogs.

9.

Han aleene forvarer Selskabets Papirer, og bör han holde dem i den Orden, som de ere blevne førte til Bogs, forfatte derover en Fortegnelse, samt være pligtig til at have ethvert af dem i Beredskab, naar det behöves.

10.

Hann skal og skrifa að Ari hvoru Nafnaregistr allra Felagsmanna eptir Aldri þeirra í Felaginu, er setiz framan við hvers Urs Felagsrit, enn aptan við en sammu seti hann Lærdoms- Greinir Þær, er Felagit einkum osskar at utskiðdar verði. Skal hann bæði þetta, er nu var talit, sem og Ritin síalf leidretta, þá prentud eru, nema síalfir seu þeir nælægir, er samit þafa.

11.

Skrifari skal Stund að leggja allt hvað Felaginu til Nytsendar þorfa þykir, þat framaz hann má vidkoma.

12.

Skýldur er hann til æfinligrar þagmælsku, og forsicallrar Medferdar, aullum Felagsins Leyndar-málum, því hellsr sem hann veit þau gierr enn aðrir.

13.

Hann skal at síðustu nær vidskifr Embættit, vel og nækvæmliga fræða þann, er í hans Stad verðr kiorinn, um alt þat er suertir Skrifara Embætti, skal hann greiniliga Skil að giora og scata af Hendi aull Skiaul er hann í Vardveizlu þesir, skal hann og frams

bera

10.

Han skal og aarligen forfatte en Liste over Selskabets Lemmer, efter deres Alder i Selskabet, som trykkes foran ved Selskabets aarlige Skrifter, men bag ved samme Skrifter anfører han de Ævner, som Selskabet ønsker at maatte fremfor andre vorde afhandlede. Han skal og forrette Correcturen, saavel af disse Lister, som af Selskabets Skrifter selv, naar de skulle trykkes, med mindre disse Forfattere ere selv tilstede.

11.

Skriveren skal af yderste Kræfter legge Vind paa alt det, som kan agtes at geraade Selskabet til Nytte, saavidt han kan afstedkomme.

12.

Han skal være pligtig til bestandig Taushed, og forsigtig Omgang med alle Selskabets hemmelige Sager, saa meget desheller, som de ere ham bæder bekiendte, end nogen anden.

13.

Endelig skal han, naar han fratræder hans Embede, udførlig og noie underrette den, som bliver valgt i hans Sted, om alt det, der vedkommer en Skrivners Embede; Saa skal han og noiagtigen giøre Reede for, og aflevere alle de Brevskaber, som han haver i Forvaring, samt forevise Deliberations-Pro-

bera Gierda = Bookina fyrir Felagit, sem vandliga
 aðgiættir, hvort hún se sæmeliga umgengin og allt ubrið-
 lat, er þari stendr.

14.

Skrifarinn svarar til sinna Embættis Utgierda fyrir
 allu Felaginu, eun eingum einum Felagslim ferilagi.

15.

Hann hefir Utqvædisord um allar Felags = Ut-
 gierdir, sem hver annar Ordulima (Kap. 2. Art. 2.)

7. Kapítuli.

Um Fehirdis Embætti.

I.

Felagit skal hafa eina Hirdslu, hvári allir þess Þe-
 ningar geymiz. Skal su læst med þremur ulikum
 Þasum, að hvarium Forsetumadr hafi einn Lykil,
 Skrifari annann, og Fehirdir síalfr hinn þridiaz
 skal Hirdslann standa að Samkomustad, og upplukiz
 hvergí annarsstadar, edr af audrum, enn uu voru
 taldir, ef þvi má vid koma.

tocollen eller Bogen, for Selskabet, som da nøie paaagter, om den findes at være saaledes behandlet, som før er fastsat, og alt hvad deri skulde være indført, uforrykket.

14.

Skriveren staaer ellers det heele Selskab, men intet enkelt Medlem især, til Ansvar for sine Embeds-Forretninger.

15.

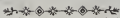
Han haver Stemme i alle Selskabets Beslutninger, som ethvert andet ordentligt Medlem (Kap. 2. Art. 2.)

7. Kapitel.

Om Regnskabsførerens Embede.

I.

Selskabet skal have en Cassé, hvori alle dets Penge forvares. Den skal være forsynet med 3 forskiellige Laase, hvortil Forstanderen skal have den eene Nøgel, Skriveren den anden, og Regnskabsføreren selv den tredie; Den skal staae paa Selskabets Samlingssted, og ikke andensteds eller af andre aabnes, end disse, om det lader sig giøre.

2.

Fehirdir skal vera skriftr og valinkunnur Madr, sá er kunnur Sidu gooda og Hooglyndi i Vidmoti, at því leiti hann á vid Felagslimu at skipta fremr audrum.

3.

Fehirdir skal hafa Reiknings-Book einaz; sva buuna at aullu, sem skiptat er um Skrifara-Book (Kap. 6. Art. 2.), i hveria hann skialliga riti allar Felagsins Tektur og Kostnat, skal hann þá Book vandliga hirta, og aungu má hann þá umbreita edr utskafa, og vardar þat Embætti hans, og þar at auki Bootum fyrir slíka Urædvendi eptir Felagsdoomi.

4.

Fehirdir skal vera at hvorium Fundi; Enn hindri; hann, þá teli han lögmet Forsaull, sem sagt er um Skrifara (Kap. 6. Art. 3.)

5.

Nullum þeim Penningum, er gialldaz til Felagsins á nockurn Hætt, skal Fehirdir Vidtauku veita, og gefa Lykianda skira Dvittanjiu, skal hann þá Peninga afhenda Felaginu á næsta Funde eptir. Hann skal og á Samkomum heimta Peninga til allra

Wita:

2.

Regnskabsføreren skal være en vederheftig og redelig Mand, som tillige besidder Sædelighed og Sagtmodighed i daglig Omgang, for saavidt han frem for andre haver at bestille med Selskabets Lemmer.

3.

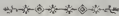
Regnskabsføreren skal have en Regnskabs-Bog, i alt paa samme Maade indrettet, som Skriverens (Kap. 6. Art. 2.), i hvilken han oprigtig skal indføre alle Selskabets Indtægter og Udgifter. Denne Bog bør han omhyggelig behandle, og intet deri forandre, eller udkradse, under Embeds Fortabelse, og desuden Böder for saadan Urethedelighed, efter Selskabets Sigende.

4.

Regnskabsføreren skal bivaane alle Selskabets Samlinger; Men faaer han nogen Forhindring, skal han give hans Forfald tilkiende, som før er meldt om Skriversen (Kap. 6. Art. 3.)

5.

Alle de Penge, som paa nogen Maade betales til Selskabet, skal Regnskabsføreren modtage, og give den, der yder samme, en tydelig Qvittering derfor. Disse Penge skal han aflevere til Selskabet i næste Möde derefter. Han skal og i Samlingerne

Witaskulda, er borgaz eigu fyrir hinn næsta Felags-
Fund.

6.

Hann má ei it minsta af ádrsaugdum Þe-
ningum greida edr gjalda, nema Forsetumanns Leyfi
se fyrir, edr taki síalsfr Skada.

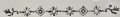
7.

Fehirdir skal hvorn Fiordung Ars Skil gjera
fyrir öllum Þeningum, sem hann þá Stund undir
Haundum þáft hefir.

8.

Eun at Nyuari hveriu skal þan fullann Reik-
ning gjera fyrir Tekium og Utlættum yfirhaufut,
it lidna Ar. Skal hann reikna i Tekiur sínar.

1. Alla þá Þeninga sem i Hirzlunni voru, þa er
hinu fyrra Ari lauk.
2. Alla þá Þeninga, sem Felagslimir, af hveriu
Tægi, skulu þau Wísseri greida, hvort þann
hefir þá medtekit edr eigi, og skal þeirra Tala
caqverdut og stadfest eptirNafnatali Felagslima.
3. Allann Witaukueyri þeirra, er þat Ar þasa Þe-
mir ordit; skal þessi Reikningogrein sannaz
med Skrifarans Witnisburdi.

begiere hvad Penge der forfalde til Betaling, inden næstfølgende Möde.

6.

Han maae ikke udbetale det mindste af ovenmældte Penge, uden Forstanderens Samtykke, ellers tager han selv Skade derfor.

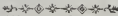
7.

Regnskabsføreren skal hvert Fierdingaar giøre Rigtighed for alle de Penge, som han i den Tid haver havt under Hænder.

8.

Men til hvert Nytaar, skal han aflegge et Hoved-Regnskab, over al Indtægt og Udgift, for det forløbne Aar, og derudi beregne sig til Indtægt:

1. Kassens Beholdning fra forrige Aar.
2. Alle de Penge, som Selskabets Medlemmer, af hvad Slags de end ere, bör yde det samme Aar, hvad enten han har oppebaaret samme, eller ikke, men deres Beløb skal bestemmes og fastsettes efter Listen paa Selskabets Lemmer.
3. Alle Indtrædelses-Penge, som skulde erlægges af dem, som i det Aar ere blevne indlemmede i Selskabet, hvilken Regnskabspost han bekræfter med Skriverens Attest.

4. Allra þeirra Felagsbooka Verð, er hann i Vardveitflu hefir, hvort Þær eru sellðar edr usellðar.
5. Allar adrar Tefiur sem Felaginu hlotnaz kynnu, hvoriu Nasni sem heita.

Jódruslagi skal hann til Kostnadar færa:

1. Alla retta Greizlu fyrir Prentun Felagsrita, sem ætíð skal talinu eptir staudigum Samningi annillum Prentarans og Felagsins, um hvoria Aurf.
2. Somuseidis Bookbands-Kostnad þann allann, er gioriz at Felagsvilld.
3. Allar adrar Skuldir, sem loknar eru at Felags Bodi oc Sampykki.
4. Skulu þer taldir Peningar þeir allir, sem usgöldnir vera kynnu af Felagslumum.
5. Andvirði allra þeirra Felags-Bællinga, er hann undir Haundum hefir usellða.

Lofsins setr hann fyrri Stonir Mismun at Tefium og Kostnadi.

9.

Allann þenna Greizlu-Deifning skal hann sanna, med Qvittanzium þeirra Manna, er hann atti nokkr Skipti við; en selliz eitt hvad undan af Wangæ, þess er hann skylldi telia til Utgjaldða fyrir Hönd Felagsmanna, þæ tali hann síalfr Skada.

4. Værdien af alle Selskabets Böger, som han har under Hænder, enten de ere folgte eller ikke.
5. Alle andre Indtægter, som kunde tilflyde Selskabet, af hvad Navn de maatte være.

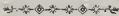
Derimod anfører han til Udgift.

1. Al retmæssig Betaling for Trykningen af Selskabets Skrifter, hvilken stedse beregnes efter en staaende Forening, for hvert Ark, imellem Bogtrykkeren og Selskabet.
2. Al den Bekostning, som efter Selskabets Villie anvendes paa at binde og indhefte dets Böger.
3. Alle andre Penge, som efter Selskabets Befaling og Samtykke udbetales.
4. Anføres her alle de Penge, som maatte indestaae ubetalte hos Selskabets Lemmer.
5. Værdien af alle de Selskabs Skrifter, som han har i Behold ufolgte.

Endelig viser han Forskielen paa Indtægten og Udgiften.

9.

Al Udgift i Regnskabet skal han afbevise, med Qvitteringer fra dem, til hvilke han har udbetalt noget; Men forsømmer han at anføre noget, som han burde ført til Udgift paa Selskabets vegne, da tager han selv Skade derfor.

10.

Enn sinniz Fehirdir valdr at hafa skrifat þær Þeninga ugoldna, sem síðan reyniz at loknir seu, þær skal hann bæta þrefaldrt svo mikil, sem hann ær þennann Hætt þefir rangliga reiknat.

11.

Alla þessa hans Reikninga skulu tveir Ordulir mir grandgæfiliga yfirskoda, þeir er Felagit metu þartil best fallua, síðan ærgætiz þeir af aullum Felagsmönnum, sem gefa hannum sína Dvittænzju, og hirdiz þeir með audrum Felagsþfialum.

12.

Hann hafi eius og hvor Felagslimr Atgædisord i Felaginu.

8. Kapítuli.

Um Samkomu, og Ordu þær er þær skal halldaz.

I.

Felags Samkomur eru tvennslags, Orduligar og Yfirorduligar.

10.

Men befindes Regnskabsføreren, at have anført de Penge, som ubetalte, der fiden erfares at være betalte, da skal han böde tre Gange saa meget, som han paa denne Maade haver urigtig beregnet.

11.

Alle disse hans Regnskaber skulle tvende ordentlige Medlemmer, som Selskabet agter meest beqvemme dertil, nöiagtigen igiennemgaae; Men fiden eftersees de af det heele Selskab, som meddeler ham sin Qvittering, hvorefter Regnskaberne henlægges blant Selskabets andre Papirer.

12.

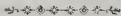
Han skal som et ordentligt Medlem have Stemme i Selskabet.

8. Kapitel.

Om Selskabets Möder, og'den Orden, der skal iagttages.

1.

Selskabets Möder ere to Slags, ordentlige og overordentlige.

2.

Orduligar Samkomur skulu jafnau halldag at huers hoalfs Maanadar Fresti, at Upni fraa fiutu Stund til eunar cattu, nema styttri Tima vidpurfi.

3.

Allar Samkomr skal Skrifarinn fyrirfram kunnar giera Felagslimum.

4.

At hverri Samkomu skal Skrifarinu booksetia þeirra Felagsmanua Naufn, er mæta at því Sinni. Skulu hinir sidan annægdur med alle hvad þæ hefir giort verit af þeim, sem sitia þæ Samkomu, huersu fæir sem ero.

5.

Yfirorduligar Samkomr skulu tvær vissar at Ari hveriu. Su eina at Uresdag Felagsins, þann 30. Dag Augusti, nema beri uppar Helgann Dag, þæ næsta Dag rumbelgaun. Skal þæ giera nyiar Samþyltir, edr breita Laugum, ef Maudshyn krefr. Su annur viss Yfirordulig Samkoma halldiz it fyrsta vera man, at þal catte Degi-Jola, skal þæ giera um Forsetuembætti, sem skipat er i 5. Kap. Art. 4.

2.

Ordentlige Möder skulle stedse holdes eengang hver 14 Dage, om Aftenen, fra Kl. 5 til 8. med mindre dertil udfordres kortere Tid.

3.

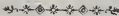
Alle Möder skal Skrивeren forud tilkiendegive Selskabets Lemmer.

4.

I hvert Möde skal Skrивeren indføre i sin Bog de Medlemmers Navne, som den Gang ere tilstede, da de övrige maae være fornöiede med alt hvad der er blevet besluttet af dem, som holde Samlingen, hvor faa disse end maatte være.

5.

Overordentlige Möder skulle være tvende om Aaret, som ere visse: Det eene paa Selskabets Stiftelses-Dag, den 30 August, med mindre samme trefter ind paa en Helligdag, da den næste sögen Dag efter; Da skal man giöre nye Vedtægter, eller forandre Vedtægterne, om saadant findes fornödent. Det andet visse overordentlige Möde skal holdes det förste skee kan efter Nytaar, da man skal handle om Forstanderens Valg, saaledes, som i det 5. Kap. 4. Art. er fastsat.

6.

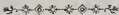
Þoo má, ef þaurf gjeriz, hafa adrar Yfirordur Samkomr, enn nu voru tindar, og skal þat þá til Vitundar gefaz it síðsta eiuni Bilo ædr.

7.

Þess skal vandliga geymt á aullum Felags Samkomum, at síya Meining, eun hallda fulla og stauduga Eindrægni og Samlyndi; þvi skal hver frambera sína Meining med Hoogværi, hlita annara Afstædum, og hooglig Undsvaur veita, bygd á goodum og gilldum Nauksæmdum: Skulu ei þelldr fleiri enn einn mæla i fenn.

8.

Eva skal og Felagsmadr hver sfylldr at varda veita staudiga Þagmælsfu, um alt þat er Felagit vill leynt vera lœta fyr Afþydu. Enn sínniz nockr sanur at Saul, at opinnberat hafi nockut þaras, edr se lauss mæll um Felagsgjærdir og Urskurdi, þá skal hann þegar rækt oc rekinn or vorum Felagsskap.

6.

Dog maae, om Fornödenheden kræver, vel holdes andre overordentlige Möder, end disse, men da skal det gives tilkiende i det mindste en Uge tilforn.

7.

I Samlingerne skal man nöie beslitte sig paa, at skye al Ueenighed, men tverimod vedligeholde en fuldkommen og bestandig Eendragtighed, og god Forstaaelse indbyrdes; Derfor skal og enhver baade Selv med Sagtmodighed fremsætte sin Meening, saa og anhøre andres Erindringer, samt give beskedne Svar, bygge paa gode og gyldige Grunde; Ikke heller maae fleere end een tale ad Gangen.

8.

Ethvert Medlem bör være pligtigt til at iagttage en bestandig Taushed om alt det, som Selskabet vil holde hemmeligt; Men befindes nogen at have aabenbaret noget deraf, eller udspreder Selskabets Arbejder og Beslutninger, da skal han strax udelukkes af Selskabet.

9. Kapítuli.

Hvornveg Rit skal dæma.

I.

Nú kemr Bookmáli nokkr af einhvers árligri Dólu Felaginu til Handa, þá sendiz sá þegar til Nýsfrjóunar millum allra Orðulíma í lofadri Lausku. Skulu þeir lesa slíkt Rit með goodri Gaumgæfni, og merkja hvað er þeim syniz ábootavant.

2.

Felagit skal mæquda í hverri Raud og Ordu slíkir Bæklingar beraz Felagslíma á millu, og má einginn hica ser hallda Riti nokkurru leingri Líma enn ásslilit er, eptir þess Stærd, og audrum Krinsgumstædum; Fer þat sídan frá Mauni til Mans, enn hver sá nýtt Rit at yfirskoda, þá hann sleppir eun fyrra, unz aull eru lesin.

3.

Þá allir hafa á Pennann Hætt yfirfarit Bæklingana, hvorn einn serilagi, skulu þeir upplestir á Felags-Fundi, og hvor einn frambera þat er hanum syniz midr fara, skal sídan fullkominn Urskurd mæggia, hvort sá skuli á Þrent ganga edr ecki.

9. Kapitel.

Om Skrifers Bedømmelse.

1.

Saa snart nogen af de aarlige Afhandlinger ere indkomne til Selskabet, skal samme sendes omkring i en lukt Brevtaske, til Eftersyn, imellem alle de ordentlige Lemmer; Da de med største Agtsomhed skulle igiennemlæse saadanne Skrifter, og anmærke alt hvad dem synes at behöve Forbedring.

2.

Selskabet skal bestemme, i hvilken Orden disse Afhandlinger skulle gaae omkring imellem dets Lemmer, og maae ingen beholde noget Skrift længere Tid hos sig, end der bliver fastsat, efter dets Størelse, og andre Omstændigheder; hvorpaa det videre gaaer fra den eene til den anden, da enhver faaer en nye Afhandling til Bedømmelse, saasnart den første er færdig, indtil de alle ere læste.

3.

Naar alle paa denne Maade have igiennemseet hver Afhandling for sig, skulle disse oplæses i Selskabets Forsamling, da enhver fremsætter hvad han haver fundet at udsætte, hvorpaa Selskabet endelig beslutter, om en saadan Afhandling skal udgaae i Trykken, eller ikke.

4.

Þoo skal i slíkum Doomi framast virða Mælingu þeirra og Tillegur, er best eru að þer gjevur, og einkum idka þá Lærdoms List, er Ritit umhaundlar.

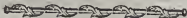
5.

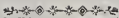
Ef Felaginu virðiz Bællingr einhver nýtsamligi at Efni og Orðfæri, enn aðlyktar þoo at nokkru Leiti midr vandadann enn skýlði, þá má Felagit þat lagfæra, eðr senda Mæsmidnum síksum til Leidrettingar, þæt enn prentaðr se.

6.

Rit þau er væl verða, skalz apter þeim þau þesir samansett, nær þan þess beidiz.

Þessi Laug eru samþykkt og vitðekin af þvi Íslandska Lærdomslista Felagi i Kaupmannahesir þann 16. Dag Desember Mánnadar Anno 1779.

4.

Dog skal i denne endelige Beslutning fornemmelig agtes paa deres Meening og Dom, som besidde størst Indsigt, og giøre det Slags Videnskab, hvorefter Skriftet handler, til sin Hovedsag.

5.

Derfor Selskabet finder nogen Afhandling, formedelt dens Indhold og Stil, nyttig, men agter den dog ikke at være saa vel udarbejdet, som den burde være, staaer det Selskabet frit for, enten Selv at rette saadant, eller at sende Forfatteren selv Afhandlingen tilbage, til Omarbejdning, inden den bliver trykt.

6.

De Afhandlinger, som ikke blive antagne, skikker Selskabet Forfatteren tilbage, naar han det forlanger.

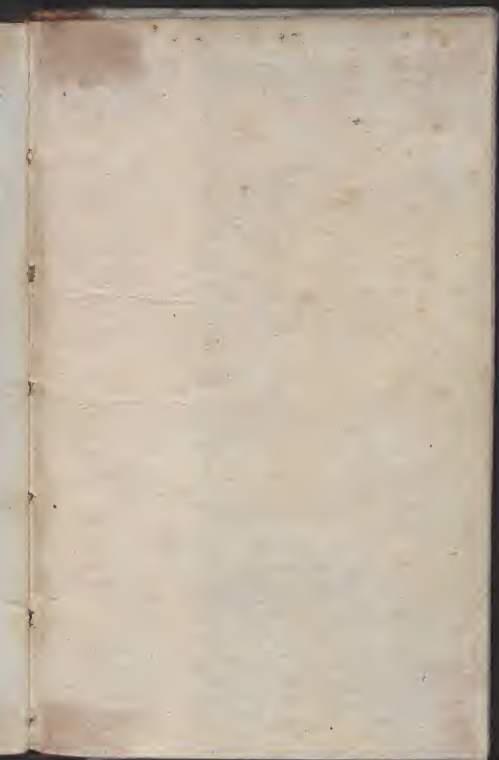
Disse Vedtægter ere samtykte og vedtagne af det Islandske Literatur-Selskab i Kiöbenhavn den 16. Dag i December Maaned Aar 1779.

60th

48
20
28